



2003. április

"Segítőkéz" Lelkisegély Telefonszolgálat, Debrecen

Tartalom:

Bevezetés
Rövid hírek, információk
Programok
E havi teendők
Kiképzés
Egyebek
Vers

Bevezetés

Nem igazán jól alakult az elmúlt hónap, hiszen a programjaink elmaradtak, illetve csak egy kurta megbeszélésre sikeredett az egyik stábunk. Remélem, ebben a hónapban már minden zökkenőmentesen fog menni. A régen várt tavasz is úgy tűnik, csak-csak eljön, legalábbis reméljük, hogy húsvétig el felejthetjük a kabátokat. E havi *Infónk* mellett a negyedéves számunkat is kézbe vehetitek a legközelebbi stábunkon.

Jó ügyeletet, kellemes ünnepeket!

Debrecen, 2003. április 4.

Rénes László

Rövid hírek, információk

- **Tavaszi nagytakarítás.** A Magyar Tájékoztató Futó Szövetség és a Magyar Turista Egyesület felhívással fordul mindazokhoz, akik felelősséget éreznek természeti környezetünk és népegészségügyünk állapotáért, minőségéért. 2003. április 26-án, a Föld Napját követő hétfőjére tavaszi nagytakarítást

április

hirdet. Kérnek minden társadalmi szervezetet, hogy csatlakozzanak a felhíváshoz, s ezen a napon kisebb-nagyobb csoportokban szervezzenek szeméthyűjtő akciókat, takarítsák ki természeti otthonukat. Keressék meg lakóhelyük polgármesterét, az erdészeteket, közegészségügyi és természetvédelmi hatóságokat, hogy tanácsaik, támogatásuk és segítségük kérve minél szervezettebb, hatékonyabb legyen e nap a siker érdekében. A megadott elérhetőségeken jelezzék, hogy hol, mikor és hányan takarítanak, mert a Magyar Televízió naponta többször is be fog számolni az eseményről. Így a legaktívabb intézményeknek lehetőségük lesz országos média-megjelenésre. Cím: Tavaszi Nagytakarítás, 1810 Budapest, Szabadság tér 17.

- A **SOFT Alapítvány** 2003. május 30-31 között tartja Nemzetközi konferenciáját a fogyatékosokat segítő civil szervezetek és intézmények stratégiai menedzsmentjéről, és a Fogyatékosok Nemzetközi Művészeti Fesztiválját. A rendezvényhez kapcsolódik egy Info Börze és Kiállítás is, melynek célja az információ áramlásának megkönnyítése. A rendezvény ideje alatt a helyszínen lehetőséget kívánnak nyújtani a konferencián és a fesztiválon résztvevő alapítványoknak és szervezeteknek, valamint cégeknek, hogy bemutathassák magukat, tevékenységüket, illetve termékeiket. Helyszín: Debreceni Egyetem Kassai úti Campus, Debrecen, Kassai út 26. Részvételi díj: nincs. Étkezés: büféebédet tudnak biztosítani 1200 Ft/fő áron. További információ: Nemzetközi SOFT Szövetség, 4027 Debrecen, Ibolya u. 24. Telefon: Fazekas Attila 52/525-502, 06/20-375-2582
- Minden szerdán este 7 órától tart egyetemi istentiszteletet a református egyetemi és főiskolai gyülekezet a **Bolyai utcai református templomban**. Az istentiszteletek után, amelyeken egy-egy meghívott lelkipásztor szolgál, kötetlen beszélgetésre, ismerkedésre van lehetősége a fiataloknak.

Programok

2003. április 14. hétfő	18 - 21	esetkonzultáció és megbeszélés
2003. április 25. péntek	15³⁰ - 18³⁰	szupervízió
	14 - 15 ³⁰ és 18 ³⁰ -19 ³⁰	egyéni szupervízió
2003. május 5. hétfő	18 - 21	esetkonzultáció vagy filmvetítés
2003. május 16. péntek	15³⁰ - 18³⁰	szupervízió
	14 - 15 ³⁰	egyéni szupervízió

E havi teendők

- Az elmaradt vezetőségi ülést április 14-én, az esetkonzultáció előtt tartjuk meg, 16⁴⁵-től.
- A júniusi utolsó szupervíziós találkozásunkkor lenne lehetőségünk bepótolni az elmaradt továbbképzést. Ekkor, június 13-án, pénteken tartanánk meg az évadzáró vacsoránkat, másnap, szombaton pedig a szupervízió mellett a továbbképzésre is kerítenénk időt. A részleteket az áprilisi szupervízióon beszéljük meg Károly Istvánval.
- A januári közgyűlésen szó volt arról is, hogy ebben az évben egy hosszú hétvégét töltenénk Sátoraljaújhelyen. Ennek a szervezése folyamatban van, de az időpontot még nem véglegesítettük. Az áprilisi esetkonzultációkon ezt is meg kell beszélnünk.
- Pár nap múlva kezetekbe vehetitek az *Infó No. 31.* számát. A szerkesztéssel már készen vagyok, de mivel sokszorosításra ebben az évben nem kaptunk pályázati támogatást, ezért sokkal hosszadalmasabb elkészíteni a példányokat.

- A soron következő régió ülés és a Délkeleti Régió Hírlevél legújabb száma is április vége felé esedékes (az április 8-ai LESZ küldöttközgyűlésen egyeztetünk a stábokkal).

Kiképzés

Sikeresen túljutottunk a kiképzés felén. Sikeresen, hiszen nincs lemorzsolódás, aktív kilenc emberünk van. Április 12-étől elkezdjük a gyakorlati képzést, amihez kérjük a segítségeteket: legalább 7 alkalommal szükségünk lenne Hívót játszani.

Elmélet					
6.	április	15.	kedd	18-21-ig	
Gyakorlat					
1.	április	12.	szombat	9-17-ig	
2.	április	28.	hétfő	18-21-ig	
3.	május	10.	szombat	9-17-ig	
4.	május	17.	szombat	9-17-ig	
5.	május	24.	szombat	9-17-ig	
Kiképzés „zárása”					
1.	május	30.	péntek	17-20-ig	MEGBESZÉLÉS
2.	május	31.	szombat	10-14-ig	ESKÜTÉTEL

Egyebek

①

Sajnálatos, hogy az első negyedévben nagyon kevesen vettünk részt a stábfoglalkozásokon. Tudom, hogy ebben az időszakban a megbetegedések is csökkentik a létszámot, de az alig több, mint egyharmados részvétel még ezzel sem igazán magyarázható. Úgy tűnik, hogy a levélben kiértékeltem, a kötelezők közül „kötelezőbb” közgyűlés a „legsikeresebb” programunk (igaz, itt sem értük el a tagság háromnegyedét).

01.20.	01.31.	02.10.	02.28.	03.22.
közgyűlés	szupervízió	esetkonzultáció	szupervízió	továbbképzés helyett megbeszélés
71 %	43 %	38 %	43 %	38 %

1. táblázat. Stábok részvételi aránya

②

Jó hír viszont, hogy egyre több az érdemi hívásunk, s e közben a nem érdemi hívások alig emelkedtek. Azonban továbbra is jó lenne, ha a kis kártyáinkat orvosi rendelőkben, egyéb intézményekben elhelyeznék. A 2003-as telefonkönyv most jelent meg, hagyományosan az első oldalon, a közérdekű telefonszámoknál szerepeltetik a szolgálatunkat (de a telefonkönyv nem kerül mindenki kezébe).

Érdemi hívások

Hónap	Hívások száma (db)			Beszélgetési idő (perc)		
	Nő	Férfi	Összes	Nő	Férfi	Összes
Január	177	72	249	2997	716	3713
Február	201	57	258	3095	889	3984
Március	210	83	293	3600	1160	4760

2. táblázat. 2003. I. negyedévi érdemi hívások

Nem érdemi hívások

	Csendes	Információkérés	Hecc	Üres	Egyéb nem érdemi	Összes
Január	7	180	404	293	26	910
Február	11	161	358	269	14	813
Március	7	178	415	327	13	940

3. táblázat. 2003. I. negyedévi nem érdemi hívások

A WIMEXEK

A wimexek kicsi faemberek voltak. Mindegyik faembert egy Éli nevű fafaragó készítette, akinek műhelye a falu feletti hegy tetején állt. Mindegyik wimex más és más volt. Némelyiknek hosszú orra volt, a másiknak nagy szeme, néhányan közülük magasak voltak, mások pedig alacsonyak. Volt, aki kalapot viselt közülük, mások kabátban jártak. De mindnyájukat ugyanaz a fafaragó készítette, és mindannyian ugyanabban a faluban éltek.

A wimexek mindennap reggeltől estig ugyanazt csinálták: matricákat ragasztgattak egymásra. Mindegyiküknek volt két doboza: az egyikben arany csillagok voltak, a másikon pedig szürke pontocskák. A wimexek városszerte mást se csináltak, csak naphosszat ezeket a csillagokat és pontokat ragasztgatták egymásra. A szépek akiknek a fája sima volt, a festékük pedig jó, mindig csillagokat kaptak. De ha valakinek a fája durva volt, vagy a festék lepergett róla, szürke pontokat kapott a többi wimextől. Az okosak csillagokat kaptak, meg azok is akik nagy botokat tudtak a fejük fölé emelni, vagy áttudtak ugrani magas dobozokat. Voltak olyanok is, akik nagy szavakat tudtak mondani, vagy éppen szépen tudtak énekelni, a wimexek ezeknek is csillagokat adtak, amíg némelyik wimexet már teljesen beborították. Amikor csillagot kaptak, a wimexeket olyan jó érzés töltötte el, hogy gyorsan csináltak megint valamit, hogy újfent kapjanak egy csillagot.

Mások ellenben csak keveset tudtak felmutatni, s így szürke pontokat kaptak. Pancselló is ilyen volt. Bár ő is megpróbált magasra ugrani, mint a többiek, de mindig elesett, a többiek köréje gyűltek, és szürke pontokat adtak neki. Néha egy-egy ilyen szerencsétlen esés során megsérült a fája - ekkor a többiektől újabb szürke pontokat kapott. Ilyenkor próbálta megmagyarázni, hogy miért is esett el, de mentegetőzése esetenként sült el, és végül újabb szürke pontokat adtak neki. Egy idő után Pancsellónak olyan sok szürke pontja lett, hogy az utcára sem akart kimenni. Attól félt, hogy valamit rosszul fog csinálni - mondjuk otthon felejtí a kalapját vagy belelép egy tócsába - és akkor a wimexek megint egy újabb szürke ponttal válaszolnak.

„Megérdemli a sok szürke pontot” helyeselték a faemberek. „Nem jó faember” Egy idő után Pancselló hitt nekik. „Nem vagyok jó wimex” - mondogatta. Ha néha mégis elment hazulról, olyan wimexek társaságát kereste, akiknek, szintén sok szürke pontja volt. Közöttük jobban érezte magát.

Egy napon találkozott egy olyan wimex-szel, akihez foghatót azelőtt sohasem látott. Nem voltak rajta szürke pontok, se pedig csillagok. Csak egyszerűen fa volt, Krisztinának hívták. Na nem mintha a wimexek nem próbáltak volna meg rá is matricákat ragasztani, de a matricák egyszerűen nem ragadtak rá. Néhányan csodálták Krisztinát, mivel nem voltak rajta ilyen pontocskák, s rohantak hozzá, hogy csillagokat aggasszanak rá. De azok is leestek róla. Mások lenézték, mivel nem voltak rajta csillagok, és szürke pontot nyomtak rá, ám azok is leperegtek.

„Ilyen szeretnék lenni.” - gondolta Pancselló. „Nincs szükségem senkinek a bélyegére. Megkérdezte tehát a matrica nélküli wimexet, hogy neki hogy sikerült ezt megcsinálni.

„Könnyen”. - felelte Krisztina. „mindennap elmegyek és meglátogatom Élit.”

-„Élit?”

-„Igen, Élit, a fafaragót. Ott vagyok vele a műhelyben.”

-„Miért?”

-„Hát miért nem jössz, és nézed meg te magad? Menj fel a hegyre, ő ott van - s ezzel a

matrica nélküli wimex megfordult és továbbugrált.

-„De biztosan nem is akar majd velem találkozni.” - kiabálta Pancselló, de Krisztina nem hallotta meg. Pancselló hát hazament. Leült az ablaknál, és nézte a faembereket, amint buzgón sűrögtek-forogtak, és adogatták egymásnak a csillagokat és pontokat.

-„Ez így ne jó.” - motyogta magában, és elhatározta, hogy meglátogatja Élit. Felment a szűk ösvényen a helytetőre, és belépett a műhelybe. Fa szemei kerekre nyíltak a csodálkozástól, mikor meglátta a hatalmas méreteket. A szék akkora volt, mint ő maga. Lábújjhegyre kellett állnia, hogy ráláthasson a munkaasztalra. A kalapács olyan hosszú volt, mint a karja. Pancselló nagyot nyelt. „Itt aztán nem maradok - gondolta, és megfordult, hogy elmenjen. Ekkor hallotta, hogy valaki a nevéen szólítja „Pancselló!” A hang mély volt és erős. Pancselló megállt.

-„Pancselló! Milyen jó, hogy látlak! Gyere hadd nézzelek meg!”

-„Te tudod a nevem?” - kérdezte meg a kis wimex.

-„Hát persze. Én készítettem. „Éli lehajolt, felvette és egy padra ültette.

-„Hmmm....” - mondta a készítő elgondolkodva. Úgy látszik rossz jegyeket kaptál.”

-„Én nem akartam, Éli igazán mindent megpróbáltam.”

-Ó, előttem nem kell védekezned gyermekem. Engem nem érdekel, hogy a többi wimex mit gondol.”

-„Nem?”

-„Nem. És téged se kéne, hogy érdekeljen. Kik ők, hogy csillagokat meg szürke pontokat osztogatnak? Ők is wimexek, ugyanúgy, mint te! Az, hogy ők mit gondolnak nem számít, Pancselló. Csak az számít, hogy én mit gondolok. És én úgy gondolom, hogy te értékes vagy.” Pancselló nevetett.

-Én? Értékes? Dehát én nem is tudok gyorsan menni, nem tudok ugrálni, jön le rólam a festék... Miért vagyok fontos neked?” Éli Pancsellóra tette a kezét, és nagyon lassan így szólt:

-„Azért, mert az enyém vagy. Ezért vagy neked fontos.” Pancsellóra még soha senki nem nézett így. Legkevésbé nem az alkotója. Azt se tudta mit mondjon.

-„Mindennap vártam, hogy el gyere” - magyarázta Éli.

-„Azért jöttem el, mert találkoztam valakivel, akin nem voltak bélyegek.”

-„Tudom, ő már beszélt neked rólad.”

-„Miért nem ragadnak rá a matricák?”

-„Azért mert eldöntötte, hogy az amit én gondolok őröla, fontosabb neki, mint amit az emberek gondolnak. A matricák csak akkor ragadnak, ha hagyod őket.”

-„Micsoda?”

-„A matricák csak akkor ragadnak, ha azok fontosak neked. Minél inkább bízol a szeretetemben, annál kevésbé lesznek fontosak a matricák.”

-„Nem vagyok benne biztos, hogy értem-e, amit mondasz.”

-„Majd megérted. De az időbe fog telni. Sok matricád van. Most csak annyi a teendőd, hogy gyere el hozzám minden nap. És hadd emlékeztesselek arra, hogy én törődöm veled.” Éli leemelte Pancsellót a padról, és letette a földre.

-„Ne felejtse el - szólt utána Éli, miközben a wimex kilépett a házból - te értékes vagy, mert én alkottalak téged. És én nem tévedek.” Pancselló nem állt meg, de a szívében ezt gondolta: „Azt hiszem ezt komolyan mondja.” És amikor ez megfogalmazódott benne, egy szürke pont lehullott a földre.

...és Isten azt mondta: ez titok!

Megkérdeztem Istent: Miért van annyi tengernyi szenvedés a világon?

És Isten azt mondta: ez titok. De még hozzátette:

ha már igazán égeti lelkedet a kérdés,
kezdj el azon gondolkodni, mi az az egy csepp,
amivel a tengernyi szenvedéshez te magad járulsz hozzá.

Megkérdeztem Istent: miért szenved annyi ember körülöttem?

És Isten azt mondta: ez titok, De még hozzátette:

ha már annyira fáj mások szenvedése,
mintha az veled, magaddal történne,
azt is meglátod majd, hogyan tudod fájdalmukat enyhíteni.

Megkérdeztem Istent: Miért okozunk mi emberek egymásnak annyi szenvedést értetlenséggel, kicsinyességgel, szeretetlenséggel?

És Isten azt mondta: ez titok. De még hozzátette:

a magyarázkodás, okos érvek és ellenérvek semmit sem segítenek,
csak a feltétel nélküli megbocsátás.

Megkérdeztem Istent: a Golgotai kereszt lenne a titok nyitja?

És Isten azt mondta: Jó úton jársz, hogy a titkot megértsd!

Megkérdeztem Istent: Ő Krisztus szenvedésében közösséget vállalt minden szenvedővel?

És Isten azt mondta: Ez az igazi vigasz minden szenvedésben.

Megkérdeztem Istent: Krisztus feltámadása azt üzeni, hogy
Ővele győzhetünk a szenvedések felett?

És Isten azt mondta: Látod, ez volt ma a legjobb kérdésed!

Megkérdeztem Istent: Kérdezzek-e még tovább?

És Isten azt felelte: Mára talán ennyi elég, de holnap,
vagy holnapután folytathatjuk.

(Debrecenyi Károly István)

2003. Feltámadás ünnepére

infó V. évfolyam, április havi információs kiadvány.

Lezárva: 2003. április 7-én, Debrecen.

"Segítőkéz" Lelkiségi Telefonszolgálat

Kozma Ferencné © Rénes László ®